

liggende Ændringsforslag betyder, at vi indføre de 4—5 af Ministrene foreslaaede Love og først derefter gaa til en Kommission.

Til disse Bemærkninger kunde jeg for saa vidt indskrænke mig, men jeg finder dog Anledning til ogsaa at fremsætte nogle faa Udtalelser om det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) stillede Ændringsforslag. Jeg skal ikke gaa videre i den Kritik deraf, som den ærede Minister gav, jeg er ikke i Tvivl om, at det, som det ærede Medlem har villet, det er at sige: vi ønske baade Menighedsraadsloven og de andre Kirkelove, men forlange dog Muligheden holdt aaben for deres Drøftelse af en Kirkekommission. Til denne Drøftelse er det ærede Medlem da villig til at lade vælge en Kommission til Dels sammensat ved Valg paa det Grundlag, som Ministeren har for Valg til Menighedsraadene i sin Lov derom. Hvis det ærede Medlem ligefrem havde taget Valgbetingelserne i Ministerens Lov om Menighedsraad op i sit Forslag og betegnet dem som midlertidige Menighedsraad, hvis Opgave kun blev at vælge de Valgmænd, der atter skulde vælge Medlemmerne af Kommissionen, saaledes at deres Gerning dermed var sluttet og de selv dermed ude af Verden igen, saa vilde den ærede Ministers Indvendinger ikke have ramt det anderledes, end at man med Ministeren kan være enig om at undres over, at der er taget en saa bred Basis som her, hvad der ogsaa netop har slaaget mig, at f. Eks. straffede Folk eo ipso skulde have Valgret til disse Menighedsraad, og hvad der for mig har noget mere at sige, at det ærede Medlem slet ikke har tænkt paa at opstille nogen Betingelse for denne Valgret eller forlange noget som helst i den Retning, som han selv har forlangt lige over for Menighedsraadene. Jeg maa ganske vist ligesom den ærede Minister undres over, at det ærede Medlem her vil etablere et Vælgerkorps paa Grundlag af Valgbetingelser, som Ministeren vist har Ret i, at det ærede Medlem selv ønsker over alle Bjerge. Det har undret mig, og alene af den Grund vilde jeg ikke kunne føle mig tilfredsstillt ved det ærede Medlems Ændringsforslag. Jeg er ogsaa af den Mening, at 25 Aars Alderen, som han har beholdt, kunde der være god Anledning til at hæve noget. Der er ikke Tvivl om, at i Aarene indtil op i Trediverne er der som Regel en stærk Gæring i Gemytterne netop lige over for de religiøse Spørgsmaal, om hvilke

de fleste først, naar de ere naaede lidt højere op i Alderen, have faaet klaret deres Syn og dermed ere blevne mere berettigede til her at være medbestemmende end i de rene og skære Gæringsaar. Dette skal jeg dog ikke dvæle ved, det, der er Hovedindvendingen hos mig, det er de mangelfulde Bestemmelser for Ordningen af de Valg, der her lægges til Grundlag, idet disse Valg i Virkeligheden blive de ganske afgørende med Hensyn til hele denne Kirkekommission. Det forbavsede mig i saa Henseende ikke lidt at høre det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen), der havde Ordet, tale om, at man med *Sandhed* kunde sige, at der var givet Lægmandene, den læge Del af Befolkningen, for lidt Indflydelse. Det forekommer mig rigtignok, at man med Sandhed kan sige lige det modsatte, at man blandt andet maa gøre den Indvending mod Ministerens Forslag, at han har forøget Antallet af Lægmand, idet de 16 Lægmand ville blive aldeles dominerende inden for denne Kirkekommission. De ere jo for det første i Tal flere end samtlige de øvrige Medlemmer, de udgøre den største Halvdel, men ved Siden heraf ville de altid have den Styrke, som ligger i, at de kunne sige: Det er os, der ere udgaaede af Valg i Folket med dette bestemte Formaal for Øje. Vi komme ganske anderledes som Repræsentanter for hele Befolkningen end de øvrige Medlemmer. Derfor ville de ogsaa faa større Indflydelse. En berettiget Indvending vil det netop være, at de 16 Lægmand ville faa for stor Indflydelse, og at de skulde være for faa, er mig ganske ubegribeligt. Men netop derfor har det saa overordentlig stor Betydning, at man faar den størst mulige Sikkerhed for, at disse Lægmand blive Repræsentanter for den Del af Befolkningen, hvem Kirkens Ve og Vel virkelig ligger paa Hjerte, og det er i det ærede Medlems Forslag efter min Mening alt andet end naaet. Der er end ikke naaet det lille Maal af Sikkerhed, som der kunde være Tale om at naa ved overalt at fastslaa Forholdstalsmaaden; det interesserede mig da ogsaa at høre det ærede Medlem nævne som en Ændring, han selv kunde ønske i sit Forslag at give Adgang dertil. Og det undrer mig saa meget mere, at han ikke har tilstræbt dette, som han derved vilde være i fuldständig Harmoni med den ærede Minister, der under disse Spørgsmaals Behandling bestandig har erkendt dette, at her maa man saa vidt muligt give Mindre-